

Een dag voor we vertrekken naar Israël. Bijna 300 mijl te zeilen en voor het eerst in lange tijd, zitten we dan weer 3 dagen op zee en lopen wachtjes. Dit keer hebben we nog een schilletje maan, zodat het niet aardedonker is gedurende de nachten. Maar eerst nemen we jullie nog mee naar Cyprus, het verdeelde eiland met zijn turbulente historie.

De oversteek van Turkije naar Cyprus verliep goed. De eerste 24 uur perfect voor de wind gezeild op alleen de gennua. 's Ochtends was de wind op en moest de motor aan, helemaal tot aan Kyrenia of Girne zoals het tegenwoordig heet.

Vlaggenspel

Zoals altijd, bij nadering van een nieuwe kust hijsen we de lands-groetvlag. Voor Cyprus moest daar de gele vlag bij om aan te geven dat we uit het buitenland komen. We hijsen dus keurig de in Rhodos gekochte vlag van Cyprus, kleurt leuk met de gele vlag. Als we 3 mijl uit de kust zijn, trekt de wind nog even aan en we rollen de gennua uit zodat we nog net een knoepje harder lopen. Een zeilboot ligt op tegenkoers en zeilt al slagen makend langs de kust. Ze zwaaien enthousiast en als we door de verreijkjer proberen de landsvlag te onderscheiden, zien we een Turkse groetvlag in het want.

We snappen er niets van, het is dan wel Noord-Cyprus maar hoezo een Turkse groetvlag? Omdat we wat in verwarring zijn, proberen we aan de wal iets te ontdekken met vlaggen. We kunnen helaas niets onderscheiden omdat het al schemerig begint te worden.

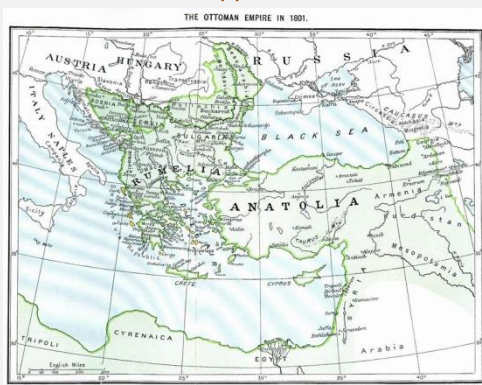
Voor de veiligheid en om niemand voor het hoofd te stoten, halen we de gekochte "Cyprus" vlag naar beneden maar durven ook niet goed de Turkse te hijsen. We kiezen voor zekerheid. Alleen met de gele vlag in het want, lopen we de haven van Girne binnen.

Als we de haven inkomen zien we dat Noord-Cyprus een eigen vlag heeft! Op alle grote gebouwen wappert de vlag van Noord-Cyprus, samen met de Turkse. Als we ingeklaard zijn, gaat de gele vlag naar beneden en bij gebrek aan beter, de Turkse groetvlag omhoog. Morgen maar de "echte" kopen. Heel onnozel dachten we dat heel Cyprus dezelfde groetvlag had, ontzettend fout dus!

Op ons hoofd krabbend realiseren we ons dat we eigenlijk maar heel weinig van Cyprus weten. We kennen allemaal de beelden van Makarios uit de jaren 60, het eiland heeft een Turks en een Grieks deel, de Engelsen hebben ervoor gezorgd dat iedereen aan de verkeerde kant van de weg rijdt maar hoe zat het verder ook nog maar weer. Tijd om even wat droge kost voor de liefhebbers op te graven.

Geschiedenis Cyprus¹

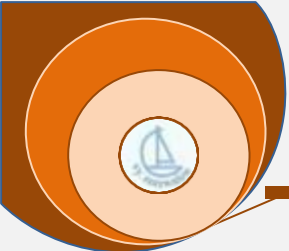

Cyprus met zijn lange en turbulente geschiedenis heeft vele bestuurders gehad. Ten tijde van de verzwakking van het Groot Ottomaanse rijk, werd Cyprus in 1878 aan Groot Brittannië verpacht. In 1914 annexeert GB Cyprus waarna het in 1925 een Britse kroonkolonie wordt. Met deze actie werd de aansluiting met Griekenland verhinderd.

In 1931 en opnieuw tussen 1940-1945 worden aanspraken van Grieks-Cyprioten op aansluiting bij Griekenland en op onafhankelijkheid van Cyprus afgewezen en zelfs onderdrukt.

¹ Delen van de tekst en alle illustraties in de geschiedenis van Cyprus, zijn overgenomen van www.commons.Wikimedia.org en hier en daar is de tekst vrijelijk bewerkt. Andere delen zijn vertaald uit: **Zypern**, ADAC Reiseführer, 2002.

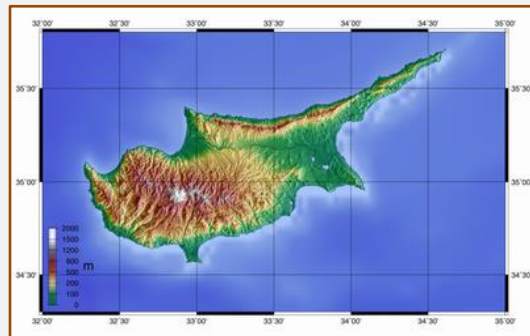

Noord-Cyprus

De in 1950 aangetreden aartsbisschop Makarios spreekt zich uit voor de éénwording met Griekenland, Enosis geheten en engageert zich met de vrijheidsstrijders. Vervolgens plegen de fanatieke Grieks-Cyprioten niet alleen terroristische aanslagen tegen de Britse machthebber, maar ook de Turks-Cyprioten moeten het ontgelden. Deze laten zich niet onbetuigd en nemen vervolgens tegenacties.

Onder zware internationale druk wordt op 16 augustus 1960 het door Grieken en Turken bewoonde Cyprus onafhankelijk van Groot-Brittannië. Om de rechten van de minderheid van Turks-Cyprioten te beschermen, wordt er een verdrag gesloten tussen Griekenland, Turkije en Cyprus en er blijft een Brits troepensteunpunt op het eiland. Aartsbisschop Makarios wordt de eerste President van de nieuwe Republiek Cyprus.

Scheiding in Noord en Zuid Cyprus

De machtsdeling tussen Grieken en Turken blijft onwerkbaar en de etnische onlusten duren voort. Hoewel er vóór de onafhankelijkheid al spanningen waren en de UN in 1964 6.000 man vredestroepen naar het eiland sturen, krijgt het na 1970 de status van een burgeroorlog.

De regering kiest de kant van de Grieken en zet hen aan tot een economische- en politieke boycot van de Turks-Cyprioten. Duizenden Turks-Cyprioten moeten vluchten voor dit Grieks geweld en leven in hun eigen enclaves. De onlusten, met ontelbare aanslagen en doden tussen de twee etnische groepen houden aan. Het bereikt een hoogtepunt toen Cypriotische bondgenoten van het Griekse kolonelsregime in 1974 een staatsgreep pleegden met het doel de verkozen president van Cyprus, aartsbisschop Makarios te verdrijven en Cyprus aan te sluiten bij Griekenland. Deze staatsgreep werd gevolgd door aanvallen op de Turks-Cyprioten.

Turkije ging op 20 juli 1974 over tot een invasie met als reden de Turks-Cyprioten te beschermen en bezette het noorden van het eiland en grote vluchtelingenstromen komen op gang. De oorlog rondom de bezetting door Turkije was van korte duur. Na enkele rondes van vredesonderhandelingen in Genève, lukt het om eind augustus een wapenstilstand in te voeren. In 1983 wordt de Turkse Republiek Noord-Cyprus (TRNC) opgericht, met Rauf

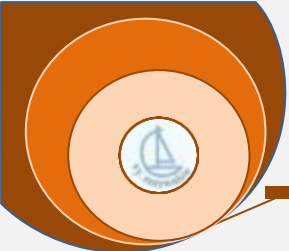

Denktas als eerste president en sindsdien heeft de TRNC een eigen vlag.

Turkije beschouwt de operatie als een bevrijding, terwijl de Grieken de operatie zien als een bezetting.

Economie TRNC

TRNC beslaat 3335 km² wat een derde van het eiland Cyprus is. Er wonen ongeveer 210.000 mensen, voornamelijk Turken. De economie van TRNC leunt vooral op Turkse steun en de export van agrarische producten; met name citrusvruchten, aardappelen, druiven, tabak, appels en peren via en naar Turkije. De visserij is nauwelijks van belang: de wateren rond het eiland zijn arm aan vis. Cyprus is rijk aan katoen en de inkomsten uit de wijnproductie stijgen. Tevens zijn er inkomsten uit het toerisme, grotendeels vanuit Turkije. Daarnaast krijgt de TRNC elk jaar 500 miljoen dollar hulp van Turkije. De munteenheid is de nieuwe Turkse Lira (YTL).

EU-aansluiting en ontspanning

Grieks-Cyprus is in 2004 toegetreden tot de Europese Unie en de TRNC niet. De hereniging van het eiland was in 2004 namelijk mislukt doordat de Grieks-Cyprioten zich in een referendum hebben uitgesproken tegen een hereniging, terwijl de inwoners van Turks-Cyprus vóór stemden.

Dit was/is voor de Turks-Cyprioten erg zuur omdat zij daarmee niet zijn toegetreden en de Grieks-Cyprioten wel. Turkije heeft nog veel troepen gestationeerd op Cyprus.

Sinds februari 2008 zijn er verbeteringen gaande in de relatie tussen beide delen. Op 31 maart werd een belangrijke grensovergang in Nicosia opengesteld. Dit betekent een eenvoudige grensovergang van noord naar zuid en omgekeerd.

Achteraf gezien (ja, dat is een koe in zijn kont kijken), was het ook niet echt handig om op Rhodos, een Grieks eiland een vlag voor Cyprus te kopen. Dan krijg je natuurlijk nooit de TRNC vlag.

Girne/Kyrenia² port of entry en basis

's Ochtends vertel ik het vlaggenverhaal aan onze Engelse burens die hier al 15 jaar wonen. Ik vraag waar we zo snel mogelijk een Noord-Cyprus vlaggetje kunnen kopen. Zij hebben nog een kleintje liggen, één die aan een stokje heeft gezeten. Die mogen we gebruiken. In tijd dat Riens aan het onderhandelen is bij de havenmeester, maak ik er snel een lijntje aan en als ie terugkomt hangt het goede vlaggetje al in het stuurboordwant. Hij heeft een goede deal kunnen maken voor de 3,5 week die we willen blijven.

Om meerdere redenen willen we hier wat langer blijven:

- We willen op ons gemak, i.v.m. de hitte vanuit Girne Noord-Cyprus bekijken;
- De temperatuur op Cyprus is in augustus lager dan in Israël;
- Bijna de hele kust van TRNC is verboden militair gebied, dus kust hoppen en ankeren is niet mogelijk. Ook mogen we niet met de boot van TRNC direct naar Grieks Cyprus zeilen, de Grieks-Cyprioten zien het nl nog steeds als bezet gebied;
- Noord-Cyprus heeft maar 2 havens, Girne/Kyrenia aan de noordoostzijde en Gazimağusa/Famagusta aan de zuidoostzijde van het eiland. Girne is een port of entry en heeft sinds een paar jaar een marina, 2 pontons in de commerciële haven. De marina is voorzien van alle faciliteiten en ligt op 20 min lopen van het centrum. Gazimağusa heeft geen echte marina meer volgens onze pilot (2001).

Vandaar onze keus voor Girne.

Onze burens spuien hun kennis t.a.v. supermarkt, slager, busvervoer en de kortste route om naar de stad te lopen. De eerste dagen houden we het rustig, even uitrusten van het nachtje doorzeilen en ook de hitte, 30°C maakt ons loom.

Maandags gaan we pas echt op pad en worden bij de eerste kruising al bijna platgereden! We keken uiteraard naar de verkeerde kant. Ze rijden hier nl links, een overblijfsel van de Britten. Wel even wennen, maar we komen veilig bij de toeristinformatie aan. Krijgen een stadkaartje en verzamelen nog het een en ander over de bezienswaardigheden van Noord-Cyprus. Als eerste willen we "het Kasteel", de hoofdbezienswaardigheid van Girne bezoeken.

² De meeste plaatsnamen in de TRNC hebben 2 namen, de oude Griekse en de nieuwe Turkse.

Oud, maar nog goed te gebruiken

Het kasteel of havenburcht, waarvan de fundatie teruggaat tot de 7de eeuw BC, staat langs het ingangskanaal van de oude haven.

De binnenhaven van Girne

In de Middeleeuwen zou Richard the Lionheart van Engeland tijdens zijn 3de Kruistocht het kasteel hebben veroverd op koning Isaak Komnen van Cyprus. Al vrij snel verkocht Richard het kasteel aan de Templar Knights en later nam Guy de Lusignon, de voormalige Koning van Jeruzalem het in bezit.

Daarmee begon de Lusignon regeerperiode die tot 1489 duurde. Tijdens die periode werd het kasteel vergroot maar in 1373 weer volledig verwoest. Na de verovering door de Venetianen werden ter bescherming brede muren en torens om het kasteel gebouwd en kreeg het zijn typische Venetiaanse uiterlijk. Vervolgens werd het onder Ottomaans bestuur aangepast en maakte het deel uit van de militaire verdedigingswerken van Cyprus.

Tijdens de Britse episode werden alle Ottomaanse toevoegingen vernietigd en fungeerde het eerst als gevangenis en later als politie academie. Tussen 1963-1974 gebruikte het Grieks-Cypriotische leger het voor militaire doeleinden en vanaf 1974 is het in beheer van het "Departement van Antiquiteiten en Musea" en opengesteld voor publiek.

Buitenzijde Kasteel

Binnenplein kasteel

We lopen via de smalle toegangsweg hoog boven de huidige straat en komen uit bij de enige ingangspoort in het 40m brede murencomplex. Uitkomend op de ruime binnenplaats is de indruk overweldigend, zo groot en ruim, maar vooral de hoogte en dikte van de muren is imponerend.

De bewegwijzering volgend, zoeken we eerst het Scheepswrakmuseum op, waar het oudste geborgen scheepswrak ter wereld, uit 300 BC te bezichtigen is. In een speciale met glas afgeschermd- en klimaatgeregelde ruimte, staan de resten in volle glorie

te pronken. We kunnen het bewonderen vanaf een loopbrug aan de buitenzijde van het glas.

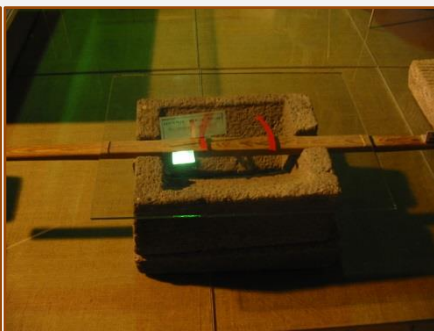
Het is onvoorstelbaar dat ze dit wrak van een 14 m lang vrachtschip met een groot deel van de lading in 1968/69 voor de kust van Girne hebben kunnen bergen. De goed bewaard gebleven lading bestond uit een grote hoeveelheid amforen gevuld met wijn, olijfolie en amandelen. In de kiel van het schip werd een lading maalstenen vervoerd die gelijk dienstdeden als ballast.

Diverse soorten en maten

Amfora's

Maalsteen

De expositie wordt gekenmerkt door uitstekende 2-talige (Turks en Engels) informatie over vondst, berging, historie en gebruik van zowel schip als lading, werkelijk prachtig!

Gevangenis met alle martelwerktuigen en de cipier

en manschappenruimte

Wandelend over en in het complex, worden we geleid langs indrukwekkende muren, torens voor manschappen en kanonnen en volgen lange gangen naar het binnenste van het ondergrondse netwerk, de gevangenis met cipier en middeleeuwse martelwerktuigen.

Weer in de frisse lucht, beklimmen we de bovenzijde van de dikke muren en genieten van een schitterend uitzicht over de stad en de oude haven.

Uitzicht vanaf "Het Kasteel" over Girne

Heet, heet, en nog eens heet

Het is alweer meer dan 35°C en wandelen in de volle zon omdat die route geen schaduw heeft, terug naar de boot. Daar doen we de hele middag amechtig nix. Het blijkt gewoon te heet te zijn om rond te rennen van de ene naar de andere bezienswaardigheid. We besluiten om alleen 's ochtends iets te ondernemen en na terugkomst lekker in de kuip een boekje te lezen, puzzelen (Sudoku) siësta o.i.d.

"Ondernemen" houdt ook in, boodschappen doen want dat is voor de kortste afstand 20 min heen en 20 min teruglopen en 1 x per week is er markt (45 min lopen, one way!) en in het dorp wandelen.

's Avonds eten koken is ook geen onverdeeld genoeg. Om 18 uur is het in de boot nog steeds 33-34° en zodra het gas dan aangaat, loop het transpiratievocht in riviertjes langs je lijf naar beneden. Koude maaltijdsalades (pasta) zijn favoriet, net als eenpansgerechten uit de oven, gaat vanzelf en we hoeven niet binnen te blijven. Maar hoe dan ook, gekookt moet er worden!

Lefkoşa/Nicosia

Ons volgende uitje is naar Lefkoşa, het Nicosia van de Zangeres zonder Naam, de stad waar de grens, de "groene lijn", tussen Noord- en Zuid-Cyprus loopt.

Met de Dolmush vertrekken we om 9 uur uit Girne en een half uurtje later stappen we aan de buitenkant van het ommuurde stadscentrum uit. In de oude poort (1562) bij de ingang blijkt de toeristinformatie te zitten en we vergaren gelijk de nodige informatie. De oude stad in een cirkel gebouwd, is nog volledig ommuurd en heeft 11 bastions, waarvan 6,5 in het Turkse deel zijn gelegen.

Op het stadskartaartje wordt een wandelroute van 2 uur in het Turkse gedeelte van de stad aangegeven die langs de meeste bezienswaardigheden loopt. De hele route wordt aangegeven door een blauw geschilderde band op het trottoir en iets naast de route gelegen items, worden aangegeven met blauwe voetstappen.

De blauwe wandelroute

Lefkoşa noord

De eerste indruk van Lefkoşa is van een gemiddeld Turks stadje/dorpje. Geen grote stad allures, op het beeld van Attaturk na. De hoofdstraat heeft veel kleinschalige winkeltjes omhangen met uithangborden in het Turks en soms Engels. We zien bijna geen hoofddoekjes en de mensen gaan beter gekleed dan we in Turkije gewend waren. De levensstandaard moet ook hoger zijn want de prijzen van levensmiddelen zijn bijna 2x zo hoog enne eh, afdingen kennen ze ook niet!

Stad

De route voert ons langs het Venetiaanse paleis met de Triomfzuil, een stukje langs de muur tussen 2 bastions, waar we op de groene lijn een uitkijktoren van de UN-troepen zien, vlak bij 1 van de twee grensovergangen.

Bastion met UN toren

Noord-Cyprus

We nemen even een kijkje hoe dit "Checkpoint Charlie" eruit ziet maar we gaan vandaag niet aan de ander kant kijken. Even verder wandelen we door een soort hofjesstructuur, allemaal kleine huisjes opgesierd met potplanten en bloemen.

In het midden van de stad zitten de meeste bijzondere gebouwen. De nu niet meer gebruikte Turkse baden, de kleine Khan, waar gelukszoekers/gokkers logeerden.

De volledig gerestaureerd Grote Khan, een karavanserai bedoeld voor de handeldrijvende en overnachtende handelsreizigers. Op de begane grond zijn nu winkeltjes en de 2de etage zijn logeerkamers met restaurantjes terwijl in het midden van het plein een ronde gebedsruimte is boven de fontein.

Checkpoint Charlie

Grote Khan, karavanserai

De hoge Selimiye Moskee met twee minaretten op de onvoltooide torens, was tot 1571 de Sophia kathedraal. Het immense bouwwerk is een prachtig staaltje van Franse Gotiek en in een verbazingwekkend goede staat. Vlak bij de moskee vinden we de overdekte markthal, nog een moskee en wat bijzonder oude huizen.

Selimiye Moskee

Bazar

gespijkerd, wat erg triest overkomt.

Langs de hele route worden we her en der geconfronteerd met versperringen (muren of metalen schuttingen) tussen beide delen van de stad. Langs deze versperringen zijn de huizen in een vreselijk slechte staat of onbewoond en dicht

In het drukke bazaargedeele eten we een döner kebab met een glaasje arjan, een zout karnemelkachtig drankje bij een straatstalletje, voor we het laatste en minder interessante gedeelte teruglopen richting dolmush.

Nicosia zuid

Een week later op zaterdag 16 augustus zijn we al vroeg weer in Lefkoşa. Dit keer wandelen we direct door naar de grenspassage voor voetgangers in het midden van de stad. We moeten aan de Turkse kant ons paspoort tonen, het visum voor 90 dagen wordt op een losblaadje afgestempeld en via alleen een snelle blik op ons paspoort aan de Griekse kant, lopen we na 5 minuten in het Grieks Nicosia.

Het is een wereld van verschil, hier zijn grote mooie warenhuizen, goedverzorgde gevels met grote glazen puien en de trottoirs zijn egaal en heel, een stad met allure. In de kleine zijstraatjes zijn ontelbare restaurantjes met Griekse uithangborden die hun heerlijkheden promoten in €.

Makarios standbeeld voor zijn optrekje

1961). Het is niet open voor het publiek en ook de naastgelegen Johannes-Kathedraal is gesloten. Op straat blijft het stil en de winkels gesloten. In ons alwetend Duitse boekje zien we dat 15 augustus een feestdag is en veel winkels en musea hebben een lang weekend genomen en blijken gesloten tot maandag, hebben wij weer hoor!

We dwalen nog wat rond in de hitte maar hebben het al snel gezien. Na een Cypriotisch broodje giros, wandelen we weer terug naar het noord gedeelte en nemen de dolmush terug naar de Zeezwaluw.

Note: Hoe de scheiding van het eiland door de Turkse/Griekse lokale bevolking wordt ervaren weten we niet omdat we met hen niet in gesprek zijn geraakt over dit gevoelige onderwerp.

Mooie winkelstraat

Het is nog wat stil op straat en veel winkels zijn om 10 uur nog dicht, wat we wel vreemd vinden. Met ons Duitse boekje in de hand, zoeken we de bijzonderheden.

Al snel zien we een enorm bronzen beeld van Makarios, de eerste president van Cyprus. Het staat voor zijn "optrekje", het imposante aartsbisschoppelijk paleis, speciaal voor hem gebouwd (1956-

Johannes Kathedraal

St. Hilarion Kasteel

Vlak bij Girne op het hoogste punt van de bergrug ligt het St. Hilarion Kasteel, het belangrijkste kasteel van Cyprus. Het heeft een spectaculaire architectuur en stamt uit de Lusignon periode. De tuin in het kasteel bleef altijd koel, ook in hete zomers en was daarom erg geliefd bij de Lusignon edelen, die het tot 1489 bewoonden.

We willen dit, vanuit de haven zichtbare kasteel, graag bekijken en omdat er geen dolmush heenrijdt, nemen we een taxi die een uur op ons zal wachten.

St. Hilarion Kasteel

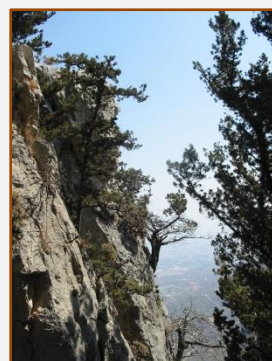
Het kasteel bestaat uit drie delen, bebouwd op verschillende niveaus wat een stevige klimpartij voor ons wordt. Het eerste en gemakkelijk te bereiken deel is gebouwd voor de soldaten en werkers en bevat kelders met voorraden.

Het zijn dikke muren

mooie binnenplaatsen en steile afgronden

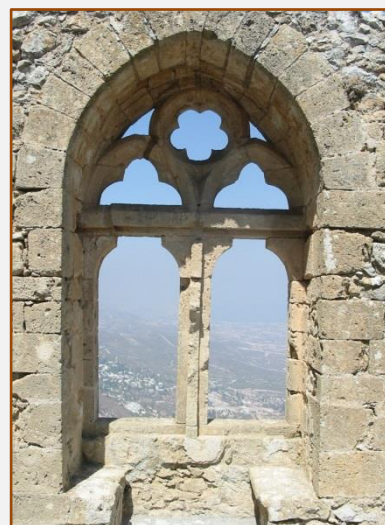
Verder op de berg en bereikbaar via een steil stenen trappenstelsel, is het tweede gedeelte. Er zijn een kerk, de Koninklijke appartementen, een hal, keuken met voorraadkelders, werkplaatsen en de middeleeuwse toiletten (een buitendoos). Dit gedeelte kon vroeger alleen worden bereikt via een grote bewaakte deur en ophaalbrug.

Mooie doorkijkje

en

uitzichten

Het 3de en hoogste gedeelte gaat nog steiler (vroeger met trappen om het makkelijker te maken) en komt uit in een binnentuin waar we even lucht happend op adem moeten komen. Kunnen niet te lang treuzelen, want we hebben maar een uur!

Hier zijn de ruïnes van keukens, kelders en voorraadgebouwen. Aan de westkant zijn weer Koninklijke appartementen met schitterende ramen die uitkijken over het dal en de zee. Het is vandaag opnieuw erg heet en er hangt een waas over het dal waardoor het uitzicht matig is. Vanuit de tuin is de hoogste toren, 732m boven zeeniveau, bereikbaar via een trap maar die exercitie hebben we niet meer uitgevoerd gezien de

tijd(!) en langzaam gaan we weer bergafwaarts terug naar de taxi en Girne.

Gazimağusa/Famagusta, nog meer omgebouwde kerken

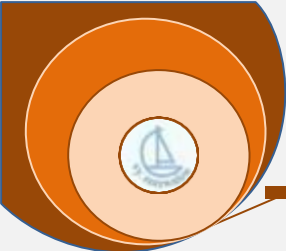
Als laatste uitje zijn we met de dolmush naar Gazimağusa of kort Mağusa geweest. Deze oude havenstad ligt aan de andere kant van het eiland en 60 km van Girne. De rit duurt 1,5 uur en gaat over de smalle maar hoge bergketen. Vervolgens door een volkomen vlak, net zo vlak als Nederland landschap.

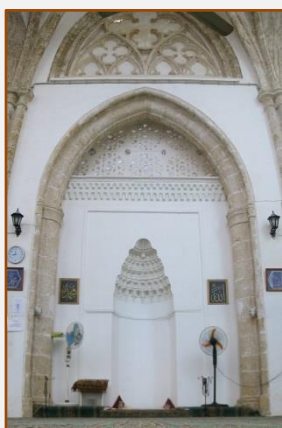
Ook hier stopt de bus vlak bij de muren (17m hoog en 9m breed) van de oude stad. Mağusa is een stuk kleiner dan Lefkoşa en alle bijzondere gebouwen staan in het centrum vlak bij de haven. In de Middeleeuwen was dit de haven waar de kruisridders vandaan vertrokken naar het Beloofde Land en de stad zou ooit 365 kerken hebben gehad. Dat is meer dan in Rome!

Ook hier veranderde de voormalige St. Nicolaas Kathedraal in 1571 in een Moskee, de Lala Mustafa Pasja Moskee. De moskee is open voor publiek en we nemen een kijkje in deze indrukwekkende voormalige kerk.

Op blote voeten dwalen we door de ruimte over een vloer bedekt met tapijt, waarvan het patroon de gebedsplaats en richting naar Mekka aangeeft.

De ruimte heeft geen enkel beeld of beeldhouwwerk meer, alleen wat platen met Arabisch teksten langs de zijwanden, maar is in een perfecte staat van onderhoud. Voor ons is het toch een vreemd gezicht, zo'n kale oude kerk.

Op het plein zien we nog een kerk omgebouwd tot moskee en de overblijfselen van de binnenplaats van het Venetiaanse paleis met de mooie front façade.

Op de muur vlak bij de haven hebben we een schitterend uitzicht over de oude (en troosteloze)

haven en zien dat er werkplaatsen en bedrijven tussen de muren zitten. Na een heerlijke lunch aanvaardden we weer de terugrit in de dolmush met airco, heerlijk!

Dagelijks leven tijdens de hitte

In de 25 dagen dat we in Girne zijn geweest, hebben we best veel gezien en gedaan ondanks de hoge temperaturen. Het was continue tussen 35°-40° (regelmatig 43-45!)C, 's nachts rond de 28°C. Naast alle gemaakte uitjes hebben 2 reisverslagen het licht gezien en zijn wat onderhoudswerkzaamheden gedaan.

De sociale contacten in de haven zijn minimaal. Zolang we hier geweest zijn, heeft slechts 1 Duits zeiljacht 5 dagen in de haven gelegen, voor de rest zijn het alleen locals, meestal Engelsen die hier wonen.

's Avonds installeerden we ons na een verkoelende douche, in de kuip en kijken als het donker is regelmatig een DVD-tje. Als het eindelijk wat koeler begint te worden, starten we met ons dutje op de geprepareerde bedjes in de kuip. Ergens gedurende de nacht verhuizen we dan naar ons bedje binnen. Overdag in de boot werken of 's avonds slapen is gedurende de hele periode alleen mogelijk als we de 12V ventilator aan hebben. Hopelijk hebben we de hoogste temperaturen gehad want het is al eind augustus geworden. We worden de hitte een beetje beu!

Dinsdag 26 augustus is het weer gunstig om te vertrekken en als alles meezit dan komen we ergens op de 29ste in Haifa, Israël aan.

